

Sy-li spěwał,
Pilnje džěłať,
Strowja će
Swójbny statok,
A twój swjatosť
Zradny je.

Za staw sprócny
Napoj mócný
Lubosc ma;
Bóh pak swěrný
Přez spar měrný
Čerstwosc da.

Njeh ty spěwaš,
Swěrnje džěłať
Wšědne dny;
Džeń pak swjaty,
Duši daty,
Wotpočń ty.

Z njebies mana
Njeh či khmana
Žiwnosc je,
Žiwa woda,
Kiž Bóh poda,
Wokřew će! F.

Serbiske njedželske kopjeno

Safožil 1891 Khrjebjanski farar dr. theol. a fil. Bjedrich Sella.

W Budyschinje

11. oktobra 1936

Bauzen

18. njedžela po swjatej Trojizy.

Psalm 42, 2—6.

„Jako jelen jachli po smneje wodze, tak snychuje moja duscha, Božo, k tebi.“

Luby kšesćizjano! Njeje so tebi tež hižo tak schlo kaž tamnemu jelenjej, kiž w horzym židowskim kraju w kuchim lětnim czažu podarmo po žorlesku pyta, so by swoju lacžnosć spoštojil. Ty by wonka na poli džěłať w pocze swojeho woblicza. Bože błónczko bjes žmilnosće swoje horze pruhi k semi dele sczeleše. A pschi tej horzocze nicžo k piczu! Jasně so tebi wušuschony na džajna lěpšesche. Jako błónczko pschi- pođnjo pschiudže a ty móžesche swoje džělo stozicž a k swojemu lubemu statokaj křwatacž, tehdy njejsy žaneho wjetšeho žadanja měł dnžli po schleńzu czerstweje, smneje wodny. A jako so potom s drohotnym Božim darom wotšewi, to tebi tnyaz křócz lěpje błónczko dnžli bohatemu lěnochej schleńza wubjerneho wina. Haj, lacžnosć móže cžlowjeka wjele hóršcho cžwilowacž dnžli hlód. Sa to pak pschi lacžnosć a horzocze žaneho wjetšeho wotšewjenja njeje dnžli křěbč smneje wodny.

Ty by pak, luby kšesćizjano, w swojim žiwjenju tež druhu lacžnosć jesnať, hdžež twoja duscha k Bohu snychowasche. Spomń na tón czaž, hdžež twoje džěcžatko na khoroložu ležesche a lékař žaneje radny wjazny njewědžesche. Spomń na tón czaž, hdžež cžežke hospodarske staroscze cže dele cžisćezachu a ty žaneho wupuczja njewidžesche, tak s tutnych cžežkoscžow wuńcž! Ach spomń, luby kšesćizjano na wschitke te hodžiny, hdžež njemóžesche ty ani ham pschi žebi, ani pschi druhich cžlowjekach radny abo pomozny namakacž. Sšto by tehdy cžinik? Ty by so toho błowa dopomnil, sštož běšche hižo jako małe džěcžo w schuli wutnył: „Wolaj so ke mni w czažu nusy, dha chzu ja cže wumoz, a ty dnybisch mje křwalicž.“

Derje tebi, hdž mješesche w tajkich czažach nusy žiweho Boha Knjesa jako swojeho pomocnika a pschecžela. Někotry cžlowjek je we wichorach swojeho žiwjenja Boha Knjesa šhubil. Sawjedženy wot stnych towaršchow abo sšhorženy dla njeprawdosće, kotruž so jemu nacžinili, je wěru swojeho džěcžatstwa precž cžisćnył, je modlenje pschewutnył a nětko žaneho Boha a žaneje zřkwoje njetrjeba. Wón je kaž šhubjeny byn wótzny dom wpušćizil. Ale cžlowjek wostanje tola pschezo na wótzny dom swjasany, tež jeli so s njeho cžeknje. Šhubjeny byn so w swojim hubjenstwie wótzneho doma dopomni a snychowasche: „Ach, hdny bych tola jako tam byl.“ Sštož je Boha wpušćizil, tón ženje sbožowny njeje, tón so wróczo žedži po měrje wěrný. Derje jemu, hdny tuto žedženje w žebi njepotłóczuje, ale hdny w swojej nutskownej nusy k Bohu snychuje. Tež najmješesche snychowancžko je psched Bohom modlitwa. Haj, tajke snychowancžko nastrožaneje duške waži psched Bohom wjele wjazny dnžli žamoprawa modlitwa žarisejšeho w templu. Bóh wušćnyšchi tež tajke snychowanje, jeli so je sprawnje dusche pschiudže. To je žamo wulki žapostol Pawol w swojim žiwjenju šhonil; pschetož wón praji w ličže na Romikach: „Teje runoscze tež tón duch je spomozny najšej žlabosczi. Pschetož my njewěmny, sšto prošecž dnybimy, jako so žaleži; ale tón duch žam žastupa naž s njewurjeknym snychowanjom najlěpje.“ Tuž, luby kšesćizjano, njesa- dwěluj, hdny nusa a tnyšnosć tebe cžisćezja; njesa- dwěluj, hdny žamžne žwědcenje cže wobškorzi a žatama; njesa- dwěluj, hdny žachodnosć wscheho semičeho a knicžomnosć swojeho žiwjenja spóšnajesch. Tež tajke hodžiny cžežnosće a stnyšnosće žu tebi wot twojeho Wótza w njebieskach póžłane a tež ja tajke padny je kšesćizjaniskaj wutrobje ta wěstoscž data: My wěmny, so tym, kotřiz Boha lubuja, wschitke wěžny k lěpschemu žluža.

Bóh njecha w tajkich czažach naž do sadwělowanja stor-

čič, ale wón chze to žedjenje w naš sbudžicž po Bošu, so je šhubjenym bñnom rjeknjemy: „Ja chzu poštancž a k bwoje-
mu nanej hicz.“ Jenož w horzocze chze řo cžlowjekei picž po
řymnej wodže; a jenož w nuř, w řwonkownej a nutřkownej
nuř, žedži řo duřcha po njebjeskim trořchtowanju ř Boha a
woła ř psalmistu: Mojej duřchi chze řo picž po Bošu, po tym
řiwym Bošu! Derje twojej duřchi, hdyž tajku lacžnořcž ma.
Potom je wona tež dobrocžiwocž toho řesnała, řiž tajku lacž-
nořcž řpořoji. Psalmista njeje podarmo řo k Bohu wołał. Je-
mu je řo trořcht dořtał, řo može k řwojej duřchi rjez: „Šhto
rudžič ty řo, moja duřcha, a řy tał njeřokořna we mni?
Čžakaj na Boha; pčhetož ja budu řo jemu hiřhcze džakowacž,
řo wón mi pomha je řwojim woblicžom.“ To chzemy wot tu-
toho řtaroteřtamentiškeho pobořneho wufnycž, we wřchej nuř
na Bcha čžakacž, a we wřchch wicchorach na Boha twaricž.

Twar, o moja duřcha,
Twar na Boha!
Wěra jemu řluřcha,
Pomoz řa wřchch ma.
Budž bjes řtracha,
Ranje řesthadža,
Po řymje cze wita
Krařnocž nalěcža.
Hdyž wicchor duje,
Řiřiž nastawa,
Tebje wobarnuje
Móz Řnjeřowa.

Čaj, my řřchecžijenjo dnrbjeli wjele řepsche a dořpokni-
řche dowěřenje k Bohu mēcž, dñžli řpěwar našeho řsalma.
Tón bē řiwym w čžakřu řtareho řlubu, my řmy džecži noweho
řlubu. Wón řnajesche jenož řakoi ř jeho cžejřim hroženjom,
my pał ewangelij, to wjeřeke řořelřtvo wo lubořcži Bořej,
řiž je tał njeřkóncžnje wulka, řo je řwojeho jenicžkeho na-
rodženeho řsyna dał, řo bychu wřřitřy, řiž do njeho wěria,
řhubjeni njebyli, ale wěcžne řiwjenje mēli. My nimamy je-
nož řraweho Boha, řiž hřěřniku pokřlořta, ale řmilneho
řbóžnika, řiž je řřhiřhoł, řo by pntał a řbóžne řčžinił, řhtož
řhubjene je. My njeřřebamy řo cžwilowacž se řwojej tñř-
nořcžu, my njeřřebamy řo cžwilowacž se řwojimi řtarořcžemi,
my njeřřebamy řo cžwilowacž ř wobřkóřžbami řwojeho řwě-
domja. My mamy jeneho, řiž w řbóžnikowej lubořcži řwojej
ruřy wupčestřewa a woła: „Bóřcže řem ře mni wřřitřy, řiž
wy řpróžni a wobcžejeni řcže; ja chzu wař wofřchewicž!“

Tutón řbóžnik njeřrónuje dalořo wot naš w njeřkóncž-
nych njebjesach, nē, wón je pola naš wřřitřle dny hacž do
řkóncžerja řwěta. W nim namařa řóždy, řiž do njeho wěri,
domiřnu řwojeje duřche řařo, řotruž bē řhubil. W nim řo lacž-
nořcž po Bošu, po tym řiwym Bošu, řpořoji. Wón praji tež
k nam laž k tamnej řamaritřkej řonje: „Šhtož řo teje wo-
dy napije, řotruž ja jemu dacž budu, ta budže w nim řtudnja
teje wody, řotraž řo do wěcžneho řiwjenja řóřli.“ Wřřednje
daruje wón nam tajku řiwu wodu, řiž našu duřchu řpořoji.
Wřřednje řmēmny čžerpacž ř wěcžneho řóřla jeho trořchtnych
řłowow, řotrež řu wřřitřle wěřnořcž a řiwjenje. Wřřednje
možemy w modlitwje řjednocženřtvo ř nim a njebjeskim
Wótřom pntacž a namařacž. A tał huřto řaž chzemy, možemy
tež najnutřkowniřche řjednocženje ř wěcžnym bóřřtвом dořtacž
w řwřatřym wotřařanju, hdyž jeho cžělo jēmny a jeho řrej
pijemny a jeho řlubjenje řhonimny: „Šhtož moje cžělo jē a pije
moju řrej, tón ma wěcžne řiwjenje; a ja budu jeho na řo-
řlednim dnju řbudžicž.“

řbóžny a řbořowny řóždy, řiž tuto řóřlo toho řiwjenja
ma. Tón njeřřeba přřetradacž w horzocze nuř a tñřnořcže.
Tón podarmo k Bohu njeřdnyhuje. Tón ma řrutny řakóřř, na
řotruž može řwoje řiwjenje we wřchch wicchorach řakóřicž. Tón
može přřezo a wřřudžom k řwojej duřchi rjez:

Twar, o moja duřcha,
Twar na Boha!
Wěra jemu řluřcha,
Pomoz řa wřchch ma.
řwět rořwalcže,
ř nami Wjeřřimny je;
Wjeřřcha dñžli Bóh Řnjeř
Řuřa njebudže.
O wěcžna řwěra,
řřitř we nuř,
Pomhař, hdyž je wěra,
Ty řwěřny řy.

řsyw na cžělo, řywo na duřcha.

řlóz: řhtož Bohu Wjeřřimnemu řo.

Čžakř hnadny je nam tudny datny
Wot Boha Řnjeřa do ruři;
Tón bēži wotřal, řaž był hnatny,
Řał bórřny a wón cžejnje cži!
Tuž řtanmy džerřa ř hřěřow cžmy,
Čžakř hnadny řwěru wufuřmy!

řhtož tu na řwoje cžělo řnje,
Tón budže tež wot cžěla řnjecž.
Přřez' řlubje wón řo řa tym ryje,
Přřed cžimž wón budže wěcžnje řrjecž.
To, řhtož řej řhto wot cžěla řnje,
Je řmjercž a wěcžne řtaženje. —

Na duřcha řncž my w řwěcže chzemy.
A k wěcžnořcži řo hotowacž.
Wřřak k nej tež přřezo bliže džemy.
Řał dořho hiřhcze budže tracž,
řo k wotěrdženju řraři řmy
A tam přřed Řnjeřa řtupimny?

řhtož na řwěcže na duřcha řnje,
Tón budže tež wot duřcha řnjecž!
Přřed řtaženjom řo tajři řnje,
Wón njeřřeba přřed řmjercžu řrjecž;
Wřřak to, řhtož řo wot duřcha řnje,
Je wěcžne, řbóžne řiwjenje!

Dže přřes Řhrřita pucž k wjeřřelořcži,
řso tola řnje we řyřřach. —
Tu přřehennyh je wjele hořcži,
Řaž je to wařřnje přři řwařřach.
Tuž ř cžakřom dobre rořřnwacž
Tu chzemy, Bóh chřyl řbořo dacž!

O Bořo dai, řo mudri byli, —
Ř tom' chřyl nam řswojoh' duřcha dacž, —
A řymjo dobre w řwěcže řyli, —
Chřyl Ty našch wuřřyw řohnowacž
A řon přřed čžertom řřitřowacž,
řo njemohł njeřřad rořřnwacž!

Schtož swjěbela.

Pod tutym napišmom mohli my kóždu njedzelu tu něschto štajicž. Sacžrunjež so skorzi, so je šrudžazeho došč w našim čažu, je tu tola tež swjěbelažeho. A to njejmě so samjelczecž. Dženka tu tole s Barlina, s hobrského města, w kotrymž wješnjenje husto došč nicžo wožebje swjěbelažeho na polu nabožneho žiwjenja njeptaja — niz najpožlešy husto došč w tym mēnjenju, so je to na wšy wšcho w dobrym a wjele lěpje hač tam w Barlinje. — Je tuto mēnjenje wusprawnjene? —

Potajkim tam w Barlinje, a to w Steglizach, je wožada a zyrkej Eswj. Marka. Tuta wuhotuje wšchědnje rańsche nutrnoscze w hwojim Božim domje. Mužoj so wožady maja pschitym so wotmēnjejo krotku rěč abo čitaja něschto pschihódne. Wožadni so k tutej rańschej nutrnosczi 1/28 hodzin šhromadžuja, přjedn hač do hwojeho džěka du. Woni chzedža so, džej, džělo a zny džej štajicž pod Bože słowo a Bože žohnowanje. Pschithadžeja tam žónske se hwojim lojchemi a tojšchemi, chzedža hěbi potom hnydom, schtož je nusne, nakupicž; pschithadžeja tam mužšy; potom jim njeda powołanje a džělo wjazy zny džej žaneje khwile sa tajke rozpominanje.

So hu tute rańsche nutrnoscze něschto, schtož hěbi wožadni pschjeja, sa to je dopokas to, so ho jich pschezo wjaz a wjaz na nich wobdžela.

Diafonija.

Kaiserswerthski 100lětny jubilej je nimo. Něhdže 10 000 hosčzi s tukraja a s wukraja bě so tam seichlo, hōbušwjeczič tuton žadny hōwjedžen. Němska wyschnoscž wupraji tam hwoje šbožopschecza. Wyschnoscžiny president Schmidt je wupraji a rosložzi pschi tym: Evangeliska diafonija je so ščiniła w Němskej džěl ludoweho žiwjenja, kotryž njeje wjazy wot njeho džělicž; tež njemōžesč hěbi wōtžny kraj bjes njeje myšlicž. W mjenje wyschnoscze džakowasche so won diafoniji wožebje sa to, so je wona se hwojim skutkowanjom we wukraju po znylym hōwěcže s pioněrom byla sa Němsku. Jako šastupjer wōjiska rěčesche wyschšchi štabowy lěkar dr. Becker. Wōn wusběhny njesapomnjenu waznu službu, s kotrejž je Kaiserswerthska diafonija služila wōjstu a wōtžnemu krajej we wōjnje.

Wjednik a kanzler Adolf Hitler wotmołwi na poštrōwjazy telegramm se ščehowazym telegrammom: „Wobdžělnikam pschi wopominanskej hōwjatocžnočzi 100lětneho wobštacža Kaiserswerthského wustawa diafonikow džakuju so ja sa mi telegrafišy pschipožlane poštrōwy, na kotrejž ja se hwojim najlěpschimi pschecžemi sa dalsche wuspěcha polne skutkowanje we službje luboscze k bližšchemu wutrobnje wotmołwjam.

Adolf Hitler.“

Do druheho lěštotka šastupi nětko tuton wulki a tak žohnowaný wustaw šchescžijansteje luboscze a s nim zny hōbrske džělo evangelsteje diafonije. Džěka budu diafonikow došč namakacž w pschichodže, njech tež wone jich došč namakaja w ludu, we wožadach, kotrejž hu swólniwe a khmane, hōbu šastupicž do tutoho džěka. Jako bēhmy njedawno w Drježdžanach w macžernym domje diafonikow, prajachu nam: „Džěka wjele, mało džělacžerčow! Starajcže so hōbu sa to, so kotry dostanjemy!“

Tuto namołwjenje damy tež s tutym do luda.

Zyrkej a štat.

W Moskwe šendže so 7. novembra hłowna rada bjesbōžnych. Do tutoho šendženja wocžajuja tam wotpōžlanow se wšchelakich ludow. Tuczi pschitdu hěbi po nowe namołwjenje a pokowy sa bjesbōžnu propagandu pschecžiwu nabožinje

a wěrje. — Do Russteje chzedža tež je Schpaniskeje domjescž 3000 hōprotow padnjennyh schpaniskich „bjesbōžnyh“. Jich wulublanje w Ruskej budže bjesbōžne. — W Ruskej hu tež pschitym, šestajecž nowe šažady sa wojowanje pschecžiwu nabožinje w jenotliwynh krajach. Tute budu do 12 rěčow pschekožene. — Schto wšcho tola Ruska sa Schpanisku njecžini! Wona wuda poštowe šnamki, kotrejž budže sa dwōjnu palčiznu pschecdawacž. Dobytk budže sa Schpanisku, t. r. sa wojowanje bolschewisma w Schpaniskej.

Se Šerbow a s dalota.

W Šodžiju hōwjecza našche šerbste wožady pschichodnu njedzelu, 18. oktobra, hōwji mišijoniski hōwjedžen, s nim hōbušwjecžo 100lětny jubilej Špicžanskeho šwonkowneho mišijonistwa. W 2 hodž. šapocžnje so šerbsta hōwjedžensta Boža služba; předowacž budže redaktor tutoho šopjena; 1/4 hodž. pschisamknje so němška hōwjedžensta Boža služba, w kotrejž š. šuperintendent Berg-Budyski předuje. Hač runjež je nětkle w pošlednim čažu wjele hōwjedženjow, tež mišijoniskich, wocžajuje Šodžijiska wožada, a s njej šerbste mišijoniske towarštwu, tola, so s wožadu pschecželjo Knjesoweho mišijonistwa hōwjedžen hōbu hōwjecza w tutym šlawnym najštaršchim wješnym Božim domje našcheje Lužicy.

S Butez. Njedzelu 18. oktobra Lubijske pobocžne Gustav Adolfske towarštwu pola naš hōwji lětny hōwjedžen hōwjeczi, a to je šerbškim šemščenjom w 2 hodžinach a s němškim šemščenjom w 4 hodžinach. Šerbste předowanje je knjes šarar Bōž s Budeštez, němke knjes šarar Šohn s Wulkeho Šennersdorfa pschecželnje pschilubil. Po němškim šemščenju je šhromadžina na wožadnej šali, na kotrejž knjes mlōdž. wothladar Thümmeler s Lubija wo wulkim šendženju Gustav Adolfskeho towarštwu w Kasselu porēczi. Wschitzy pschecželjo nadobneho džěka Gustav Adolfskeho towarštwu so na tuton hōwjedžen lubje pscheproschuju.

Evangelium a olympiada. Pod tutym napišmom je wulka knižka s krotkimi nastawkami a s wulkimi wobrasami, kotraž je wulzy šajimaza a rosjašnaza. Wona nam se šlowom a wobrasom rosprawja wo tym, kak so w Barlinje šetšakštej evangelij a olympiada, kak so pschi olympiadže šetšachu a šhadžowachu šchescžijenjo se wšchěch šoncžin šemje. Bēchu tola mjes športarjemi, kotřiz so tam s wjazy hač 50 ludow šhromadžichu, šta mlōdnyh ludži, kotřiz služheja do šwajškow šchescžijansteje mlōdžiny, njech tež hu hewak se wšchelakich rakow. Šchescžijanste towarštwu mlōdnyh mužškich Němskeje, kotrejž je hōbu w po znylym hōwěcže rospchestrjennym šwajšku šchescžijanškich mlōdnyh mužškich, bē čžestnu službu na so wšako, wšchitkim tutym towaršcham we wěrje služicž. A evangeliska zyrkej Němskeje bē so s wožebnym wubjerkom wo to poštarala, so by wšcho pschihotowane bylo sa šetkanja a sa šesnacže, sa šhromadne šhromadžiny a Bože služby. Tak widžimy w knihach na psch. wobrajy wo hōwjedženstej Božej službje w Barlinskim domje a duzy šemšchi ššoch hłownyh šastupjerjow němškeho športa; widžimy dale na psch. japanškich pluwarijow, a tuczi bēchu jedyn kaž druhi w towarštwje šchescžijanškich mlōdnyh mužškich hwojeje domišny. Widžimy tam hōbršku hōwjatocžnu šhromadžinu na športškim polu we wulkim džiwadle, w kotrejž evangelski pošny biskop D. Dohrmann rěčzi. — Šawěscže, tute knihi pošaza a praja wjele je šchescžijanškeho žiwjenja znyeho šwěta a wo tym, kak so pschi olympiadže w Barlinje tež šhadžowachu šchescžijenjo znyeho šwěta a kak so mjes nimi a mjes nimi a šchescžijanami Němskeje tworjachu nowe šwajški.

Njeboj ǰo!

Budǰ jenoǰ myǰle dobreje,
 A njedwěluj, o duǰha,
 Hdǰǰ kǰchiz a czeǰke itarosǰe
 Kaǰ hroǰny kur cze duǰha!
 Ach, Bohu dowěǰ ǰo!
 Twaǰ jenoǰ na njeho!
 Wón tola je, kiǰ samóǰe
 Cze wumóz je wsǰhej' ityǰknoǰe!

Haj, ja to ǰym, twój Wumozǰnik,
 Kiǰ bliǰko je piǰhi tebi,
 W ityǰch wicǰorach twój pomozǰnik,
 Hdǰǰ njewěǰch rady ǰebi!
 Tak Jesuǰ troǰchtuje
 Naǰ, hdǰǰ we modlitwie
 My k njemu poǰni dowěry
 Se ǰwojim horjom pǰchidǰzemǰ.

Haj, njeboj ǰo! Tak rěǰzi k nam
 Kaǰ macǰeǰ k dǰěǰcǰu w itraǰshe,
 Wón, kiǰ bě cǰlowǰet runǰ nam,
 Teǰ inaje bėdy naǰshe.
 Tuǰ njebojmy ǰo ǰdyn,
 Wǰchaǰ Jesuǰ, Boǰi Esǰn,
 Tam, hdǰeǰ teǰ njemózne ǰo sǰa,
 Nam moǰy k pǰchewinǰenju da!

Haj, Jesuǰ je — ǰo njebojmy —,
 Kiǰ wutorǰnje naǰ itemu,
 Hdǰǰ w ǰmǰertnym ityǰku i hłubiny
 My wolamy ǰo k njemu!
 Tak jenoǰ Jesuǰhej,
 Kiǰ je pǰches ǰwoju trej
 Mje wujednaǰ, ǰo porucǰu
 We ǰiwǰenju a wumrěǰu!

S. B.

Goǰnerowe miǰijonstwo.

Lipǰcǰanskje miǰijonstwo ǰwǰecǰesǰe lěǰha ǰwój 100lětnǰ jubilej a tohorunja Polnóznoněmske miǰijonstwo a Rheinske a Betheliske a Neudettelsauske miǰijonstwo. Tim ǰo nětko pǰchǰsamkǰnje dalǰhi jubilar: Goǰnerowe miǰijonstwo.

Tuto je ja cǰaǰ ǰwojeho wobitacǰa wupóǰklaǰo 289 miǰijonarow; miǰijonske ǰotry a mandǰeliske miǰijonarow njeǰǰu do tuteje licǰby licǰene. S tutyǰch wucǰeǰe najwǰazy, mjenujǰy 176 do Indiskeje; 43 dǰěǰchu do Polnózneje Ameriki a do Kanady, 23 do Awstraliskeje, 21 do Niǰokrajneje Indiskeje, 8 do Kameruna, 5 do Neuseelanda a 5 do Neuginea, 2 do Juǰneje Afriki a 2 na Tubuaiǰe kupy a 2 do Guatemala; Mauritius a Samoa dostasǰtej po jenyǰm i tutyǰch miǰijonarow. Hłowne polo tutoho miǰijonskeho dǰěǰka bu bóle a bóle Indiska.

Teǰ hanjerjo móǰa ǰo wobrocǰicǰ.

Njewěra njeje dub, kotryǰ ǰo njebǰ porucǰacǰ mohł. We D. běǰshe muǰ, kotremuǰ byǰchu kemsǰherjo i pucǰa ǰhli, so nje-trjebali jeho hanǰenja a wuǰměǰhowanja ǰhǰshěǰ. To traje-sǰhe doǰhe lěta. Jedǰn dǰeǰn ǰo powěǰasǰhe, so je hanǰeǰ do nje-sboǰa pǰchǰshoǰ a so dǰyrbja jemu najǰterje prawu ruku wote-

wsacǰ. A tak ǰo teǰ ita. Jako wón nětko tak i jenej ruku po wǰǰy kǰhodǰesǰhe, njebǰ nikoǰo wǰazy hanǰ, a doǰho njetraje-sǰhe, so wón teǰ ǰobu kemsǰhi kǰhodǰesǰhe. Haj, piǰhi nuǰy, kotryǰ po wǰǰnje na ǰyrtej pǰchidǰǰe, bu tutǰn muǰ najǰwěrnǰiǰhi dowěrnǰ, kotryǰ ja naboǰinu w ǰhuli w itarsǰhǰskim towar-stwje ǰobu wustupowaisǰhe a ǰo hanǰerjom a njepǰhěǰzelow njebojesǰhe, kotryǰ bě nětko wǰazy hacǰ priǰedǰ! Hdǰǰ potom doǰho na khorolǰu leǰesǰhe, je ǰo jeho wěra wopokajala, so je ǰprawna. A doǰelǰ w Boǰim domje njebě hiǰshěǰe rǰany nowǰ woǰtaǰ, kotryǰ bě ǰo poǰtajit, widǰecǰ mohł, bě jeho ǰadosǰ, ǰo wot wnuǰow na wǰǰcǰku do ǰyrkwje dowǰesǰ dacǰ a Boǰi dom w nowej rǰanosǰcǰi wobhladacǰ.

Franzowski Bohahanǰeǰ Lavredau je ǰo teǰ ǰyle hinaǰ dopomnit. We wǰǰnje je piǰak: „Boha wopuǰshěǰicǰ rěǰa ǰhu-bǰeny byǰ. Lavredau dǰrbi ǰwojim pǰhěǰzelam prǰicǰ, so wón njemóǰe bǰes Boha wumrěǰ. Hela mje njetraǰhi, ale myǰl, so Boh je a so ǰym daloko wot njeho. Wǰǰoko njeh moja wutroba juǰka, so ǰym ǰmēǰ cǰaǰ docǰatacǰ, w kotryǰmǰ prǰajach: ja wěru, ja wěru, ja wěru do Boha.“

Tuǰ ǰo njehněwaj pǰches mēru na hanǰerja. Boh móǰe jeho wobrocǰicǰ, by runǰeǰ hǰtle na ǰmǰertnym kǰǰu bǰlo.

Bibliske pucǰnit.

18. njedǰela po ǰwi. Trojizǰ, 11. oktobra: Ja, tǰn Knjes, twój Boh, ǰym ǰurowǰ Boh, kiǰ na tǰch, kotǰiǰ mje hidǰa, itarsǰhǰch hǰrěǰhi domapǰtam na iǰch dǰěǰcǰoch hacǰ do tǰec-eho a do ǰhtwǰrtho itawa; tym pak, kiǰ mje lubuja a moje ǰasnje dǰerǰa, cǰinju ja dobrotu hacǰ do tǰǰaz itawow. 2. Móǰj. 20, 5—6. — Ja wo to proǰhu we wěre, ja ja tym honju w po-kucǰe, so byǰ pǰches Khryǰta ǰbǰǰnǰy. K. 310, 8. — Eǰ. 4, 24. — Psalm 42, 2—6.

ǰondǰela, 12. oktobra: Ty dǰrbiǰch ǰwojeho nana a ǰwo-ju macǰeǰ cǰesǰcǰicǰ. 2. Móǰj. 20, 12. — K. 652. — Psalm 123, 124. — Eǰ. 42, 1—12.

Wutora, 13. oktobra: Moje dǰěǰcǰo, poǰǰuchaj wucǰǰbje twojeho nana, a njewopuǰshěǰ pǰchǰkǰǰi twojeje macǰerje. Pǰchǰǰ. Salom. 1, 8. — K. 633, 8. — Jana 2, 12—25. — Eǰ. 43, 1—11.

Esǰreda, 14. oktobra: Ty dǰrbiǰch mǰj wotrocǰǰ byǰ; pǰchetoǰ ja cze wuǰwolou a nǰesǰcǰǰǰnu cze. Eǰ. 41, 9. — K. 392, 3. — Jana 3, 1—21. — Eǰ. 43, 12—25.

ǰhtwǰrtk, 15. oktobra: Boh noǰǰe ǰiwǰenje precǰ wsacǰ; ale rospomni ǰo, so by tǰn ǰastorcǰeny teǰ wot njeho ǰastorcǰeny njebǰ. 2. Sam. 14, 14. — K. 298, 1. — Jana 3, 22—36. — Eǰ. 44, 1—8. 21. 22.

ǰjatt, 16. oktobra: Wucǰ naǰ wopemnicǰ, so my wumrěǰ dǰrbiǰmy, so byǰmy mudri byǰi. Psalm 90, 12. — K. 760, 1. — Jana 4, 1—15. — Eǰ. 44, 23—45, 7.

ǰsobota, 17. oktobra: Poǰbėhǰ ǰo, Boǰo, na njebǰeǰa, a ǰwoju cǰesǰ na wsǰhu semju. Psalm 57, 6. — Jana 4, 16—29. Psalm 32, 1—7. — Jedǰn je i kralom, njeh wsǰhitto tu leǰǰi, jedǰn je ǰiwy, njeh wsǰhitto teǰ mrje. Jesuǰ, Knjes ǰyǰny, do wěǰnosǰeǰe ǰnjeǰi: wón ja naǰ cǰerǰpil a k Wǰtǰej ǰhoǰ je. Wǰhitto njeh cǰěǰta a hinje a pada, jeno so Boǰa nam woǰta-nje hnada. K. 334, 1.

ǰistowanje. Sa 19. po Tr.: W. we W. — Sa 20. po Tr.: K. we W.